

Klaus Vanhoutte is directeur Payoke, centrum dat hulp verleent aan slachtoffers van mensenhandel

De uitbater van café 't Keteltje is een mensenhandelaar. Dat heeft de rechtbank in Antwerpen vorige week beslist. Daarmee zetten we een **grote** stap voorwaarts in de strijd tegen **mensenhandel**. Maar met de veroordeling van 't Keteltje is de mensenhandel het land nog niet uit... Sinds 1999 is sekswerk in Antwerpen gereguleerd om mensenhandel tegen te gaan.

Maar 't Keteltje zette zijn deuren wagenwijd open. Zij zagen de meisjes, en hun klanten die met plezier (dure) drank voor hen kochten, maar wat graag komen. Dag en nacht was het in het café een komen en gaan van jonge, Nigeriaanse vrouwen en mannen die op zoek waren naar goedkope seks. De verhalen over gedwongen Nigeriaanse prostitutie waren al jaren gekend bij de politie en de Stad die er telkens jonge, schaars geklede, Nigeriaanse meisjes aantrof. Maar ze beten er 20 jaar hun tanden op stuk. Na elke sluiting opende het café gewoon opnieuw zijn deuren. De rechtbank veroordeelde nu de uitbater voor "*opzettelijk niet willen weten wat de ware toedracht van de feiten is, om zo de rendabiliteit van zijn café niet in het gedrag te brengen*". Daarmee raakt men aan de kern van het probleem. Mensenhandel zorgt voor een aanbod onder de marktprijs. Zolang dat wordt gefaciliteerd door derden, zullen er ook klanten zijn.

De veroordeling is wel niet zo vanzelfsprekend als ze lijkt. De uitbater regelde namelijk niet zelf de komst van de meisjes naar Europa, was niet hun baas en de meisjes moesten geen deel van hun inkomsten afgeven. Toch werd hij veroordeeld als mededader aan mensenhandel. Mededader omdat hij noodzakelijke hulp bood aan mensenhandelaars om hun uitbuiting verder te zetten. Hij liet volgens de rechtbank "*zijn café verworden tot een ontmoetingsplaats van illegale sekswerkers en hun klanten. Hij bood mensenhandelaars een locatie om hun misdrijf verder te zetten*". Het signaal is duidelijk. Wie zijn ogen sluit voor mensenhandel, maar zijn handen opent voor de opbrengsten ervan, wordt gestraft. Met deze veroordeling is bovendien het Belgische prostitutiebeleid dé facto failliet. Het is tijd om de wetgeving aan te passen aan de realiteit en prostitutie uit de grijze zone te halen. Sekswerk is niet het probleem. De uitbuiting van sekswerkers is dat wel. Het is niet omdat sommige mannen worden uitgebuit in de bouwsector dat we de hele sector moeten verbieden, toch? Maar bij sekswerk draait men de redenering om en daar profiteren parasieten van. We hebben nood aan een volwaardig prostitutiebeleid. Daarbij moeten we ook de verantwoordelijkheid van klanten op tafel durven leggen. Wie seks kan kopen onder de marktprijs, moet zich vragen stellen. Wie een T-shirt koopt voor drie euro, weet dat niet iedereen in het

productieproces een eerlijke prijs betaald kreeg. Hetzelfde zou moeten gelden voor sekswerk. Als je 20 euro betaalt voor een blowjob, terwijl voor minder dan 50 euro geen enkele vitrine in het Schipperskwartier opengaat, moet je weten dat het niet oké is en jouw broek dichthouden.

In Nederland ligt een wetsvoorstel op tafel om klanten te bestraffen als ze seks hadden met een sekswerker waarvan ze wisten of hadden moeten weten dat zij slachtoffer van mensenhandel was. We moeten hier in België ook over durven nadenken. Maar daarvoor hebben we eerst gereguleerd en gecontroleerd sekswerk nodig. Klanten die binnen die sector beroep doen op de diensten van een sekswerker moeten erop kunnen vertrouwen dat daar voldoende mechanismen zijn ingebouwd om uitbuiting tegen te gaan. Wie buiten het gereguleerde circuit op zoek gaat naar betaalde seks, neemt bewust het risico dat hij een slachtoffer van mensenhandel ontmoet en riskeert gestraft te worden. Niet enkel de klanten van 't Keteltje sloten hun ogen. Hetzelfde kan gezegd worden van mannen die betaalde seks hebben met jonge meisjes, en zich er bewust van weerhouden haar leeftijd te vragen.

Enkel als we justitie de slagkracht geven om alle schakels in de keten van mensenhandel aan te pakken, zullen we seksuele uitbuiting kunnen aanpakken. En, hoe paradoxaal ook, de eerste stap is de legalisering en vooral regularisering van sekswerk. België kent nog veel Keteltjes waar mensenhandelaars terecht kunnen. Waar uitbaters en klanten ervoor kiezen niet te weten welke horror er achter de mooie gezichten van jonge vrouwen en mannen schuilgaat. Laat Vrouwe Justitia daar niet langer blind voor zijn.